

Berg: Jeg tør dog ikke modſiges i, at Faltum er, at han ikke er til Stede, og at man altsaa paa Grund af extraordinære Forhandlinger i Rigsdagen, fordi man mener, at vi ſmaa for en Afſlutning paa Grund af det proviſoriſke Regimente, hvori vi leve, ikke kan faae de ſædvanlige, ogſaa i Grundloven forudſatte, Beſtemmelſer for Behandlingen fyldeſgjorte. Men maaffe tør jeg nu, hvis det ikke modſiges af den ærede fungerende Indenrigsminiſter eller den ærede tilſtebeværende Miniſter, ſom er Indenrigsminiſterens Stedfortræder, gaa ud fra, at der ikke er foretaget andre Ændringer i Poſtloven, ſaaledes ſom den gik fra Folkethinget, end de paa det i Landſthinget omdelte Blad anførte 10 Ændringer. Jeg haaber, at den ærede fungerende Indenrigsminiſter vil bekræfte dette; thi Poſtloven er omdelt ſaa ſent, og Arbeidet har lagt ſaaledes Beſlag paa os, at de enkelte Medlemmer, ſom ville forviſſe ſig om, at der ikke gaar for Meget i Skudermudder ved en ſaadan Velighed, ikke ere i Stand til at ſammenligne Paragraf for Paragraf og Linie for Linie diſſe ſtore Lovforſlag med ſaa kort Varſel, ligeſaa lidt ſom man kan faae Forhandlingerne at læſe fra det andet Thing, ſaa at man ikke veed, paa hvilke Miſforſtaeſſer eller af hvilke Grunde man der har gjort de paagjældende Forandringer. Hvis det altsaa ikke modſiges, vover jeg — ſkjøndt jeg nødig gjør dette Loveſtykke — at gaa ud fra, at det nu foreliggende Forſlag, tilbageſendt fra Landſthinget, er overensſtemmende med Folkethinget, paa de 10 Punkter nær, ſom findes paa det ommeldte Landſthingsblad. I Henhold til denne Antagelſe har jeg ſtillet tvende Ændringsforſlag, idet de øvrige Forſlag for en Del ere Kættelſer og for en Del ligge indenfor de Specialia, ſom Udvalget nærmest har beſtattet ſig med. Jeg ſtal dog tilføie, at jeg unægtelig vilde have ſat Pris paa, at Udvalget i ſin Erklæring efter Sædvane havde opført til Veiledning for os, navnlig under Forhold ſom diſſe, hvilke Ændringer der vare foretagne i det andet Thing i det af Folkethinget vedtagne Forſlag. Men, ſom ſagt, jeg gaar ud fra den af mig antydede Antagelſe, og derefter har jeg ſtillet tvende Ændringsforſlag. Hvad angaar det første Ændringsforſlag til § 4, ville ærede Medlemmer erindre, at den

gamle Lovs Beſtemmelſer fra 1871 vare optagne i Hovedændringsforſlaget til 3die Behandling her, gaaende ud paa, at der ikke maa vexles Poſtanviſninger og Poſtopkrævninger mellem Poſthuſe og Brevſamlingsſteder, altsaa et Slags Forbud. Dette forandrede Thinget iſølge mit Forſlag ved 3die Behandling derhen, at det ſkulde være overladt Adminiſtrationen, i hvilke Tilfælde, i hvilket Omfang og under hvilke Betingelſer en ſaadan Udvevling kunde finde Sted; man ſtillede altsaa i Birteligheden ikke Adminiſtrationen bunden af en Lovgivningsbeſtemmelſe om ikke at foretage nogen Udviſning paa det Omraade. Man ſtillede Adminiſtrationen frit overfor Loven; Andet gjaldt denne Beſtemmelſe ikke; den kunde derfor umulig være generende for en Adminiſtration, naar den ikke var ſaa uwillig mod at imødetomme Diſtrikterne omkring Poſthuſene og Brevſamlingsſtederne paa diſſe Punkter, at den vilde bindes af Loven ſelv for ikke at være imødetommende mod Landboerne omkring diſſe Poſthuſe. Naar man har ſtillet Adminiſtrationen frit i dette Forhold ſaaledes, at naar der ikke fandtes noget Tilfælde, blev Reglen den ſamme, og fandtes der et enkelt Tilfælde, kunde Adminiſtrationen gjøre det, da den ikke er bunden ved Lov, undrer det mig, at Indenrigsminiſteren har fundet ſig foranlediget til paa andet Sted at indføre den gamle Beſtemmelſe, og efter min Mening ſtærpet. Der ſtaar udtrykkelig, at de i Litra d og e nævnte Poſtopkrævninger og Poſtanviſninger ikke udvevles mellem Poſtkontorerne og de dem underlagte Brevſamlingsſteder. Den gamle Beſtemmelſe er altsaa ſtærpet ved, hvad der er vedtaget i Landſthinget. Mit Forſlag gaar ud paa at optage den gamle Beſtemmelſe noget lempet lige overfor, hvad der vedtoges her ved 3die Behandling, nemlig ſaaledes: „Indenrigsminiſteren beſtemmer endvidere, hvorvidt og i hvilke Tilfælde de under Litra d og e opførte Gjenſtande kunne befordres under Poſtvæſenets Anſvar til eller fra Brevſamlingsſtederne.“ Adminiſtrationen ſtilles altsaa fuldſtændig frit, ſaaledes at den uden at være bunden ved Loven er i Stand til at foranledige en Undtagelſe i ſæregne Tilfælde, enten naar Brevſamleren giver fornøden Kaution, eller Brevſamlingsſtedet ligger ſærlig fjernt f. Ex. paa en afſidesliggende Land-